

Nr 429

Av herr **Holmberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 19, med förslag till sjukhuslag m. m.*

17 § 4 mom. i den i proposition nr 19 föreslagna nya sjukhuslagen stadgar, att underläkare må förordnas av sjukvårdsstyrelse för högst tre år. Utöver detta må förlängning av förordnande såsom underläkare icke ske utan medicinalstyrelsens medgivande.

Man kan helt instämma med att det inte kan vara ett samhällsintresse att underläkarna går kvar på samma tjänster år efter år, ibland kanske både 15 och 20 år. Ur samhällets synpunkt måste en cirkulation på underläkartjänsterna, som ofta även är utbildningstjänster, vara ett vitalt intresse, och en stagnation på underläkartjänsterna måste bidra till att skärpa verkningarna av läkarbristen i Sverige. Om man inte ökar cirkulationen på underläkartjänsterna, kommer välutbildade läkare att undandras självständigt arbete, där läkarbristen är som mest påtaglig, och fortbildningen av nyexaminerade läkare kommer att stanna av.

Dessa tankegångar är säkerligen de som föresvävat lagstiftaren, då han formulerat rubricerade lagförslag.

Gentemot detta kan anföras att den kategoriska formuleringen av nämnda lagrum samtidigt utsätter sjukvården i Sverige för andra faror. En nödtvungen cirkulation på alla underläkartjänster i Sverige måste menligt inverka på sjukvårdens standard, då man på så sätt utöver överläkaren och ev. biträdande överläkaren helt förlorar den kontinuitet i arbetet, som en äldre erfaren underläkare representerar. De äldre underläkarnas lokalkännedom, deras personalkunskap och allmänna kännedom om förhållanden på platsen gör dem ofta till värdefulla tillgångar i det lokala arbetet.

En under alla omständigheter nödtvungen cirkulation på underläkartjänsterna hotar också att nomadisera underläkarkåren med allt vad detta kan innebära av osäkerhet och standardsänkning. Underläkarna är numera ofta gifta och har barn. Svårighet att skaffa familjebostäder och platser i skolorna för barnen kan göra underläkartillgången på de mindre och kanske mera isolerade platserna till en illusion.

En nödtvungen cirkulation på alla underläkartjänsterna hotar även på annat sätt svensk sjukhusstandard. Ofta bedriver man på sjukhus en forskning och ett vetenskapligt arbete vid sidan om tjänsteåligganden. Dylig forskningsverksamhet har under tidernas lopp lämnat väsentliga bidrag till de svenska sjukhusens höga vetenskapliga standard. En förordnandetid om enbart tre år kan för de flesta underläkare innebära att man inte hin-

ner komma i gång med eller inte hinner slutföra en viss forskningsuppgift, i all synnerhet inte om man efter tre års tid skall förflyttas till annan ort och till helt andra förhållanden och åligganden.

Vi hemställer därför,

att riksdagen beslutar att 17 § 4 mom. i sjukhuslagen får följande lydelse: »Underläkare förordnas av sjukvårdsstyrelse för högst tre år. Å sjukhusinrättning med minst två underläkartjänster skall dock minst en underläkare kunna förordnas för högst tre treårsperioder. Vid tillsättandet av tjänst som underläkare förfares i tillämpliga delar på sätt är stadgat i 2 mom. Medicinalstyrelsen äger utfärda ytterligare föreskrifter.»

Stockholm i januari 1959

Helmer Holmberg

Hilding Hagberg

Knut Senander

Gustav Johansson